

דף קטו.

עין משפט א.

ח"מ סימן רעו פ"ד

ד. משפחת האם אינה קרויה משפחה, שאין האם יורשת את בנה ולא את בתה^ה. ואחין מאם אין יורשין זה את זה אלא כל אחד משפחת אביו יורש אותו.

* שתוקי שאין לו יורשין מן האב אין משפחת אמו יורשין אותו^א אלא הרי הוא כגור ונכסיו הפקר.

ד. ה. האיש יורש את אמו והבת את אמה אם אין לה^ב בן שדינם בנכסי האם כמו בנכסי האב ששניהם יורשים אמם אלא שהבן וזרעו קודמין לבת.

עין משפט ב.

ח"מ סימן רעו פ"ד

א. סדר נחלות כך הוא^ג מי שמת בנו יורשו, אין לו בן זרעו של הבן בין זכר בין נקבה עד סוף כל הדורות עומד במקומו^ד לא נמצא זרע לבן, אם יש לו בת יורשת, אין לו בת זרעה של הבת עד סוף הדורות עומד במקומה. אין לו בת תחזור הירושה לאביו של המת^ה, ואם אין

ת. ממשנה ב"ב ק"ח ע"א ובגמ' ק"י ע"ב.

א. מתרומת הדשן סי' שנ"ב.

ב. ממשנה ק"ח ע"א וגמ' ק"א ע"א.

ג. ממשנה וברייתא פ"ח דב"ב קט"ו ע"א.

והגם שהבת אינה יורשת במקום שיש בן, מ"מ א"א לחייבה לחתום על ויתור או קבלת סמכות, ויכולה לדרוש עד עשרה אחוזי ממה שמגיע לה ע"פ החוק כן העלה ביביע אומר ח"מ ח"ט סי' ח'.

ד. ונלמד מהכתוב ובן אין לו שנכתב עם יו"ד ודרשו עיין עליו. סמ"ע ס"ק א'.

ה. ואע"פ שזה לא מצאנו בפירוש בפסוק, מ"מ דרשינן לה בגמ' ק"ח ע"ב מדכתיב במדבר י"א ונתתם את נחלתו לשארו, ואביו הוא שארו יותר מאחיו, וכן כולם ומה שהתורה לא כתבה במקום שארו אביו בפירוש, משום דלא ניחא לפסוק לנקוט כך שזו קללה דהיינו שימותו הבנים בחיי אביהן.

ואגב שהתחיל באחזה דכתיב ונתתם את נחלתו לאחיו סיים ונתתם את נחלתו לאחי אביו, אע"פ שגם הוא דרך קללה וא"כ הו"ל לכתוב ונתתם את נחלתו לאבי אביו. סמ"ע ס"ק

אביו קיים תחזור הירושה לזרע האב שהם אחי המת, וזרעם עד סוף הדורות קודמים לאחותו של המת, אין לו אחים ואחיות ולא זרעם תחזור הירושה לאבי אביו, ואם אין אבי אביו קיים זרעו דהיינו אחי אביו של המת יורשים, והזכרים וזרעם קודם לנקבות וכן ע"ז הדרך עד ראובן בן יעקב.

דף קטו:

ח"מ סימן רעו פעיף א

עין משפט א.

עין בסעיף הקודם

ח"מ סימן רעו פעיף ב

עין משפט ב.

ב. מי שמת והניח בת יחד עם בת הבן, אפי' בת הבן עד סוף כמה דורות היא קודמת לבת המת ותירש הכל¹, וה"ה לבת האח קודמת לאחותו של המת וכן הדין לבת בן אחי אביו עם אחות אביו.

ב'. וכתב הפעמוני זהב פירוש הסמ"ע שהקללה הוא שימות האדם בחיי דודו, שהדוד הוא דור ראשון ובן האח הוא דור שני, ואפ"ה אגב שהתחיל באחיה שכתב ונתתם את נחלתו לאחיו כתב ונתתם את נחלתו לאחי אביו, והגם שמן הראוי הואיל והזכיר קללה היה לו לומר ונתתם את נחלתו לאבי אביו שהוא על סדר הירושה, והגם שאם היה מזכיר אבי אביו היא קללה יותר שימות הבן בחיי אביו ובחיי זקנו עכ"פ הואיל והזכיר לשון קללה באחי אביו היה יכול לנקוט אבי אביו הגם שהיא קללה יותר אם לא מטעם דאגב דנקט אחיו נקט ג"כ אחי אביו, זהו כוונת הסמ"ע ואין כאן גימגום בדבריו כמו שהעיר עליו הש"ך בס"ק א'.

ו. לשון הרמב"ם בפ"א מנחלות הלכה ד'. ממשנה וגמ' שם.